

Nr 84.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt distriktslantmätaren S. O. Nilssons änka; given Stockholms slott den 2 mars 1917.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att distriktslantmätaren Sven Otto Nilssons änka Eva Charlotta Nilsson, född Torstensson, må från allmänna indragningsstaten från och med år 1917 åtnjuta årlig pension, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, till belopp av 600 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Johan Beck-Friis.

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
2 mars 1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet friherre Beck-Friis anförde.

Hos Kungl. Maj:t har avlidne distriktslantmätaren i Malmöhus läns norra distrikt Sven Otto Nilssons änka Eva Charlotta Nilsson, född Torstensson, anhållit, att Kungl. Maj:t täcktes bereda henne pension under återstående delen av hennes livstid, samt att pensionen måtte sättas icke lägre än 600 kronor om året att utgå från och med år 1917. Till stöd för denna ansökning har anförts, att sökanden befunne sig i synnerligen tryckta ekonomiska omständigheter, enär den avlidne mannen icke efterlämnat någon förmögenhet, utan tvärt om skuld. Vidare hade denne, som utnämnts till distriktslantmätare först vid 61 års ålder, icke kunnat bliva delägare i civilstatens änke- och pupillkassa. Därjämte

vore sökanden själv så sjuklig, att hon vore ur stånd att kunna medelst eget arbete försörja sig. Sökanden hade två fullvuxna döttrar, men dessa kunde icke bidraga till hennes försörjning. Den ena hade tillfälligt arbete såsom skrivbiträde och den andra, som vore sjuklig, vistades i hemmet och vårdade sökanden.

Vid ansökningen voro fogade *dels* ett bestyrkt utdrag av boupp-teckning efter distriktslantmätaren Nilsson, utvisande att boets tillgångar upptagits till 3,364 kronor 50 öre och dess skulder till 7,775 kronor 70 öre samt att sålunda en brist funnes i boet av 4,411 kronor 20 öre, *dels* ett av legitimerade läkaren D. Thulin i Ängelholm den 21 augusti 1916 utfärdat läkarintyg, varav inhämtas, att sökanden lider av mång-årig hjärtnevrois samt allmän och neurastenisk svaghet, varför hon jämt behövt anlita läkare och sjukvård, och att hon genom nämnda sjukdomar är oförmögen att genom eget arbete i nämnvärd grad bidraga till sitt uppehälle, *dels* frejdbetyg och prästbevis, utvisande att distriktslantmätaren Nilsson varit född den 7 juni 1854 och avlidit den 9 maj 1916, att han efterlämnat såsom änka sökanden och två döttrar, båda födda den 16 juni 1891, vilka leva ogifta, samt att såväl sökanden som döttrarna åtnjuta medborgerligt förtroende, *dels* ock ett av kronolänsmannen Emil Ahlborn i Hälsingborg den 10 november 1916 utfärdat intyg, att nämnda döttrar icke äro i stånd att försörja sökanden.

Till följd av remiss har lantmäteristyrelsen den 1 januari 1917 häröver avgivit utlåtande samt därvid anfört följande.

Distriktslantmätaren Nilsson hade konstituerats till lantmäteriauscultant den 5 maj 1880 och till vice kommissionslantmätare den 7 maj 1904 samt utnämnts den 31 december 1909 till extra lantmätare och den 17 december 1915 till distriktslantmätare i Malmöhus läns norra distrikt. Anledningen till att Nilsson först år 1904 befordrats till på eget ansvar arbetande lantmätare vore att söka i den omständigheten, att han under åren 1884—1899 icke sysselsatt sig med lantmäterigöromål. Under denna tid hade Nilsson varit verksam såsom jordbrukare. Efter avdrag av dessa 16 år ägde Nilsson att tillgodoräkna sig en total effektiv tjänstetid av 20 år, därav 12 år såsom på eget ansvar arbetande lantmätare. Och alldenstund Nilsson före befordran till distriktslantmätare på förordnande uppehållit distriktslantmätartjänsten i Ängelholms distrikt under tiden $\frac{1}{1}$ 1910— $\frac{30}{4}$ 1915 eller 5 år 4 månader, hade han tjänstgjort såsom distriktslantmätare sammanlagt 5 år 9 månader. Nilsson hade på eget ansvar handlagt 522 förrättningar, och han hade alltså, särskilt om hänsyn även toges till hans verksamhet före befordran till på eget ansvar arbetande lantmätare, utövat en anseelig verksamhet

i det allmännas tjänst, varvid han ådagalagt skicklighet och en berömvärd plikttrohet och noggrannhet.

På grund av ansökningshandlingarnas innehåll och vad lantmäteristyrelsen alltså anfört funne sig styrelsen böra föreslå, att Kungl. Maj:t täcktes utverka en årlig pension till sökanden till belopp av lägst 600 kronor att utgå såsom sökanden begärt från och med den 1 januari 1917.

Statskontoret har avgivit infortrat utlåtande den 30 januari 1917 och därvid erinrat, att sökanden, om hennes man varit delägare i civilstatens änke- och pupillkassa, skulle haft rätt bekomma pension från kassan till belopp av 640 kronor, motsvarande en femtedel av högsta pensionsunderlaget för distriktslantmätare. Med hänsyn till föreliggande ömmande omständigheter har statskontoret tillstyrkt en årlig pension av 600 kronor att utgå från början av år 1917.

Departements
chefen.

På grund av vad ovan anförts finner jag, i likhet med de i ärendet hörda myndigheterna, pension böra beredas sökanden.

Då i ärendet jämförelse skett med de från civilstatens änke- och pupillkassa utgående pensioner, vill jag erinra, att Kungl. Maj:t den 15 december 1916 fastställt nytt reglemente för denna kassa, enligt vilket änkas pension höjts till en fjärdedel av mannens högsta pensionsunderlag. Att på grund härav ifrågasätta höjning av det nu av statskontoret tillstyrkta pensionsbeloppet för änkan Nilsson kan jag emellertid icke tillstyrka, enär detta belopp synes mig i och för sig vara lämpligt avvägt, helst när tillbörlig hänsyn tages till mannens jämförelsevis korta tjänstetid och hans levnadsålder vid erhållandet av ordinarie tjänst.

Jag hemställer därför, att Eders Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen medgiva,

att distriktslantmätaren Sven Otto Nilssons änka Eva Charlotta Nilsson, född Torstensson, må från allmänna indragningsstaten från och med år 1917 åtnjuta årlig pension, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, till belopp av 600 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition i ämnet av den lydelse, bilaga . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Joh:s Thygesen.